

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010036
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6918010036.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/5/2018 z 28.02.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora v Rimavskej Sobote **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. O. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. (lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný), za skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

od presne nezisteného dňa roku 2015 do 24.02.2017 v obci M., okres H. X., v rodinnom dome č. XXX počas toho ako bola maloletá H. M., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom M. XXX, okres H. X. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti Y. O. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 1P/96/2014 zo 06.07.2015, právoplatný 07.09.2015, spravidla pod vplyvom alkoholu maloletú viackrát fyzicky napadol, tak že ju ťahal za vlasy, päťou ju udieral do tváre, kopal ju do brucha, keď ležala na zemi, tak jej nohou skákal po hlave, oplŕúval ju, slovné urážal, nadával jej, „že je kurva ako jej mater“, hovoril jej, že ju „odjebe a tam na zemi zabije“, bezdôvodne ju trestal, dvakrát sa stalo, že ju nenechal najesť, lebo ušla za frajerom, 19.01.2017 ju za trest, že odišla z vyučovania zo ZŠ v M., pretože jej bolo ťažko, po tom ako prišla domov neprofesionálne ostrihala T. S. - otcova družka za jeho prítomnosti proti jej vôli, pri čom sa ona bránila, a tak utrpela škrabanec od nožníc na zápästí a hrudníku a následne ju ešte zbil a smial sa jej, že je škaredá a po následnom vykonaní šetrenia pracovníkmi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a kurately Rimavská Sobota a ich odchode ju fyzicky napadol formou faciek a kopancov, 23.02.2017 ju znovu udral päťou, po čom ona v noci ušla z domu a spala na cintoríne v obci M., kde z uvedených dôvodov bola maloletá následne umiestnená do Detského domova v H. X. na základe uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 7PPOm/1/2017-8 z 24.02.2017, vykonateľné 24.02.2017 a následne uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 10P/56/2017-19 z 23.02.2017, právoplatné 23.02.2017 bola maloletá H. M. umiestnená do Diagnostického centra, X. XX, D. D., vyplývajúc zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológie sa u maloletej H. M. v dôsledku takéhoto konania Y. O. prejavili poruchy spánku, depresívne symptómy, suicidálne úvahy, desivé sny, časté živé spomienky, následkom traumatizujúcich skúseností, a tiež po fyzickej stránke sa prejavilo konanie Y. O. na maloletej H. M. vo forme modrín na rôznych častiach tela, jazvami po poranení nožom, či prackou od opasku, kde takýmto konaním Y. O. spôsobil maloletej H. M. fyzické, ale tiež psychické utrpenie.

V odôvodnení tohto rozsudku okresný súd uvádza, ktoré relevantné dôkazy vykonal, pričom ich vyhodnotenie rozvádza najmä nasledovne: „Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že ani z jeden

vypočutých svedkov priamo ani nepriamo neusvedčoval obžalovaného z protiprávneho konania voči svojej dcére poškodenej mal. H.M.. Práve naopak, bolo za preukázané, že poškodená mala problémy so správaním, utekala zo školy pod rôznymi zámienkami za 27 - ročným priateľom do Q., bola vzdorovitá, pri nevyhovení jej požiadaviek utekala z domu cez okno, odmietala prijať povinnosti a nároky, ktoré boli voči nej žiadané a jej veku primerané. To, že poškodená klamala bolo preukázané aj v jej výpovediach. V škole uvádzala bolesti hlavy, nevoľnosti, aby mohla byť pustená domov, avšak domov nikdy nešla, nastúpila na vlak a cestovala za svojim priateľom. Otázne a pochybné je to aj v tej časti výpovede, že musela spať na cintoríne. Je predsa nelogické a nepravdepodobné, aby poškodená išla v noci spať na cintorín alebo do lesa vo februári.

Pochybnosti, ktoré súd mal v otázke vierohodnosti a pravdivosti voči osobe poškodenej maloletej boli odstránené jej samotnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Poškodená uviedla, že vypovedať chce a chce povedať len čistú pravdu. Vypovedala, že pociťovala hnev na otcovu družku, ktorá bola na ňu prísna, veľkým ponížením bolo pre ňu ostrihanie vlasov čo bolo už končným dôvodom na to, že chcela odísť preč z domu. Na obžalovaného svojho otca uviedla, že jej nikdy neublížoval. Stále jej dohovárať, aby neskončila ako jej matka, nikdy jej neublížil, nikdy ju neudrel. Mohlo sa stať, že niekedy aj skríkol na ňu a že mohla dostať zo dve facky za to, že bola neposlušná a že utekala z domu aj zo školy, ale otec nebol na ňu zlý. Báť sa, aby nebola tehotná. Aj keď jej otcova družka ostrihala vlasy síce nebol pri tom, ale keď ju uvidel bolo vidieť, že ho z toho bolí srdce aj keď nič nepovedal na to. Všetko si na otca vymyslela preto, lebo neznášala jeho družku T. S. a chcela odísť z domu. To, že svojmu otcovi takto ublížila veľmi ľutuje, nevedomila si následky svojho konania. Teraz býva u svojej krstnej mamy W. W.“.

Okresný súd sa teda nepriklonil k alternatíve obžaloby, ktorá vychádzala prevažne z prvej usvedčujúcej výpovede maloletej poškodenej M. P. (a potvrdzovanej znaleckým dokazovaním v odbore psychológie), keď menovaná maloletá poškodená v značnom rozsahu korigovala svoje tvrdenia z prípravného konania (na hlavnom pojednávaní), pričom znalkyňa v odbore psychológie P. G. X. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že s odstupom času niektoré veci, ktoré uviedla maloletá poškodená vidí a hodnotí ako účelové z jej strany.

Prvostupňový súd mal teda za to, že obžalovaný sa v zásade správal štandardne pri výchove maloletej poškodenej a nezistil prekročenie požadovanej hranice výchovy.

Keďže nebolo zistené, že by konanie obžalovaného voči maloletej poškodenej spôsobovalo tejto fyzické alebo psychické utrpenie (v zmysle § 208 ods. 1 písm. a) až e) Tr. zák.), obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor v Rimavskej Sobotě, ktoré prostredníctvom intervenujúcej prokurátorky aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

V pomerne rozsiahlom odôvodnení odvolania odvolateľ poukazuje na viaceré dôkazy, ktoré podľa jeho názoru preukazujú odôvodnenosť podanej obžaloby na obžalovaného, pričom uvádza aj ich podstatný obsah.

Zdôraznil najmä usvedčujúce tvrdenia maloletej M. P. voči obžalovanému pri jej výpovedi z 15.05.2017 a znalecké zistenia znalkyne v odbore psychológie, ktoré vyznievajú v podstate na podporu usvedčujúcich tvrdení maloletej poškodenej.

Pokiaľ maloletá poškodená na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom korigovala svoju výpoveď z prípravného konania (v prospech obžalovaného) a takto vyznieva aj výpoveď jej krstnej mamy W. W. z hlavného pojednania na okresnom súde, podľa názoru odvolateľa je motívom takýchto tvrdení to, aby obžalovaný nešiel do väzenia.

Obžalovaný sa písomne vyjadril k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej obhajkyne. Napadnutý oslobodzujúci rozsudok považuje za správny a odvolanie navrhol zamietnuť.

Obhajoba poukázala okrem iného na to, že: „Počas hlavného pojednania znalkyňa z odboru psychológia pripustila, že popísané tzv. príznaky syndrómu týranej osoby, ktoré uvádzala vo svojom

znaleckom posudku č. 13/2017 môžu mať odlišnú príčinu, ako skutkovo vymedzené konanie obžalovaného. Poukazuje aj na výšku zisteného Lži - skóre u poškodenej, ktoré už samo o sebe malo byť predpokladom pre ďalšie preverovanie vierohodnosti výpovede poškodenej a to bez ohľadu na jej vek a motív maloletej“.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce. Po takomto prieskume však dospel k právnomu názoru, že podané odvolanie nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Treba poznamenať, že pokiaľ by mal byť obžalovaný Y. O. uznaný vinným v zmysle obžaloby, ktorá v skutkovej vete obsahuje pomerne veľké množstvo skutkových tvrdení, musel by byť okresný súd presvedčený mimo rozumných pochybností, že skutočne je tomu reálne tak, ako je v obžalobe uvedené.

Proti takémuto presvedčeniu zo strany okresnému súdu však svedčí viacero skutočností, z ktorých možno uviesť napr. nasledovné: podstatná zmena výpovede maloletej M. P. na hlavnom pojednávaní oproti výpovedi v prípravnom konaní (naviac pri druhej výpovedi v prípravnom konaní menovaná maloletá poškodená odmietla vypovedať), ako aj korekcia zistení znalkyne v odbore psychológie na hlavnom pojednávaní - v porovnaní s prípravným konaním (na hlavnom pojednávaní znalkyňa P. G. X. okrem iného uviedla, že keď sa na to pozrie spätne, je možné, že maloletá poškodená v prípravnom konaní zveličovala); viaceré osoby nielen z rodinného prostredia (napr. maloletá Q. O. a maloletá O. O.), ale aj zainteresované osoby z mimorodinného prostredia (starostka obce M. O. U., riaditeľka ZŠ v M. P. B. O., triedna učiteľka maloletej poškodenej P. N. Y. a pod.) nemali vedomosť o obdobnom spôsobe konania obžalovaného voči maloletej poškodenej, ako táto tvrdila v prvej výpovedi v prípravnom konaní (čo bolo v podstate prevzaté aj do výroku podanej obžaloby); diskutabilnosť usvedčujúcich tvrdení maloletej poškodenej z prípravného konania voči obžalovanému vyplýva aj z hodnotenia jej osoby na ZŠ v M., v Detskom domove v D. D. a tiež aj od osôb, ktoré maloletú poškodenú poznajú (ZŠ v M. uvádza okrem iného, že maloletá poškodená je výbušnej povahy, dopúšťala sa priestupkov v správaní, na niektorých vyučovacích hodinách vyrušovala, nerešpektovala pokyny vyučujúcich, v prípade upozornenia reagovala prehnane agresívne - v kolektíve nebola obľúbená; Diagnostické centrum D. D. v správe o pobyte mladistvej M. P. okrem iného uvádza, že v kolektíve často vstupuje do verbálnych konfliktov, jedenkrát zaútočila aj brachiálne na spolužiačku, je náladová, emocionálne nestabilná, nezvláda záťažové situácie, vo vyhrotených situáciách je agresívna a nedokáže sa ovládať; družka obžalovaného T. S. k usvedčujúcim výrokom maloletej poškodenej voči obžalovanému uviedla, že maloletá poškodená si veci vymýšľa).

S prihliadnutím aj na celkovú rodinnú situáciu obžalovaného a maloletej poškodenej (obžalovaný s družkou mali v rozhodnom čase v opatere 10 maloletých detí), napätú sociálnu situáciu v rodine (medzičasom zhorený dom, bývanie v náhradných priestoroch a pod.), správanie maloletej poškodenej a jej motivácia (časté odchody za starším priateľom do inej obce, ktoré obžalovaný ako otec s jeho družkou nemohli tolerovať), má krajský súd za to, že okresný súd postupoval správne, keď neakceptoval podanú obžalobu a v pochybnostiach obžalovaného Y. O. z obžaloby oslobodil, tak ako je to uvedené vo výroku a odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov bol preto napadnutý rozsudok považovaný za správny a zákonu zodpovedajúci, odvolanie okresného prokurátora v Rimavskej Sobotě ako nedôvodné a preto bolo zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.